

til Livets Ophold. Der er ingen Mening deri, da Danmark er rigt nok. Det er meningsløst, at der skal være Dyrtid her i Landet i den Forstand, at det ikke er muligt for Befolkningen at faa det nødvendige, og det er uretfærdigt, fordi det til syvende og sidst er saaledes, at det er den Del af Befolkningen, for hvem Dyrtiden er mest trykkende, der er den egentlige Bærer af det danske Samfund. Det er skadeligt, at Dyrtiden skal vedvare, Hjemmene lider derunder, mange Børn bliver underernærede i det lange Løb, fordi Hjemmene ikke kan skaffe tilstrækkeligt til Livets Ophold. Naar Forholdet er saaledes, mener jeg, at det er rigtigt, at der her i Rigsdagen finder en alvorlig Overvejelse Sted af, hvilke Muligheder der er for at komme til en bedre Ordning. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det ikke fra Regeringens Side skal skorte paa Forhandlingsvillighed, det skal det heller ikke fra vor Side. Jeg venter saa blot paa, at der fra Venstres Side specielt skal komme Forslag, der virkelig er af den Beskaffenhed, at de kan tjene til at skaffe os ud af Vanskelighederne. Det er ikke nok her at bruge Talemaader, at sige, at man ønsker, at Forholdene skal være bedre, og det hjælper heller ikke, at man siger, at den højtærede Indenrigsminister ikke har vist sig forhandlingsvillig nok. Det, det kommer an paa, er, at alle Parter viser god Villie til at træffe saadanne Foranstaltninger, at Dyrtiden virkelig kan bringes helt eller delvis til Ophør.

Thomas Larsen: I denne sene Aften-time skal jeg modstaa Fristelsen til at komme ind paa politiske og økonomiske Betragtninger af social Art. Jeg kan dette saa meget bedre, som jeg i saa Henseende ganske kan henholde mig til de Udtalelser, som er fremsatte af mit Partis Ordfører (N. Neergaard) forleden Dag.

Allerførst vil jeg nævne et lokalt Spørgsmaal, som stærkt paatrænger sig i min Kreds. Jeg beklager i saa Henseende ikke at kunne tage den højtærede Finansministers Advarsel til Følge, idet jeg maa efterlyse en Bevilling, som jeg forgæves har søgt paa det foreliggende Finanslovsforslag, en Bevilling til Udvidelse af Strandby Havn. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, ligger Strandby ca. en Mil Nord for Frederikshavn, og der bor ikke saa faa Fiskere paa den Plads. Disse Fiskere har oprindeligt med store Anstrengelser lavet deres egen Havn, saaledes at man kan sige, at Selvhjælpstanken her er blevet knæsat paa en meget tiltalende Maade. Havnen er ikke

kommunal, den er helt igennem Fiskernes eget Værk, og dens Eksistensberettigelse ligger deri, at den er Hjemstedshavn for de Fiskeres Motorbaade, som bor paa Pladsen. I øvrigt er Fiskernes Afsætningssted Frederikshavn, hvortil de sejler med deres Fangst, for derefter at gaa tilbage til deres Hjemstedshavn. Der kommer meget sjældent udenbys Baade ind i denne lille Havn. Havnens Betydning for det stedlige Fiskeri er ogsaa anerkendt af Staten, idet der paa Finansloven for 1908—09 bevilgedes et Stats-tilskud paa 11,550 Kr., og i 1913, da Havnen var ved at sande til, frelstes Foretagendet ved, at „Sandormen“ blev sendt derop for at rense Indløbet til Havnen, saaledes at man kunde sejle med de større Baade, som man efterhaanden havde set sig nødsaget til at anskaffe. Det gav Fiskeriet paa Pladsen et meget stærkt Opsving, og, saa vidt jeg ved, bestaar Fiskeriflaaden nu af 10 Heldæksbaade, 4 Halvdæksbaade, 7 andre Motorbaade og en Del aabne Joller uden Motor. I Aar er der saa sket et lille Fremskridt for Havnens Vedkommende, idet Ministeriet har stadfæstet et højt tiltrængt Regulativ samt Vedtægter for Havnens Benyttelse. Jeg maa bringe den højtærede Trafikminister min Anerkendelse derfor; det er mig nemlig ikke ubekendt, at der i saa Henseende var visse Vanskeligheder, som navnlig laa i, at Havnen ikke var kommunal, men et rent Privatforetagende, og for at kunne give den fornødne Approbation af Vedtægterne har det været nødvendigt for Ministeriet at se noget bort fra formelle Forhold og i Hovedsagen tage praktiske Hensyn.

Fiskeriets stærke Udvikling, som medfører Nødvendigheden af at benytte større Baade, gør en Udvidelse af den lille Havn i høj Grad paakrævet, og i den Anledning er der indsendt Planer og Overslag til Ministeriet. Overslaget lyder paa 50,000 Kr., hvoraf Fiskerne ansøger om, at Staten vil tilskyde $\frac{2}{3}$ i Lighed med, hvad Tilfældet har været enkelte andre Steder, f. Eks. ved Grenaa og Hundested. Den nuværende Havn skulde altsaa benyttes som Inderhavn, og de 50,000 Kr. skulde bruges til at bygge en ny Yderhavn. Det siger sig selv, at det er ikke noget stort, der er Tale om, naar en Yderhavn kan bygges for 50,000 Kr.; men alligevel vilde denne ringe Udvidelse have stor Betydning for Fiskerne, ikke alene derved, at den vilde skaffe den nødvendige Plads for deres Baade, men tillige derved, at naar Havnen føres ud paa dybere Vand, vil man være mere sikret mod Tilsanding, og der opnaas ogsaa den Fordel, at man vil